

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 358/2024-39

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava III) v konaní vedenom pod sp. zn. B3-42Cpr/28/2015 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresný súd Bratislava III) v konaní vedenom pod sp. zn. B3-42Cpr/28/2015 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Mestskému súdu Bratislava IV sa **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B3-42Cpr/28/2015 konal bez zbytočných prietáhov.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **4 000 eur**, ktoré mu **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 358/2024 z 18. júna 2024 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa, doručенú ústavnému súdu elektronickou formou 16. apríla 2024, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny

základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty postupom mestského súdu (predtým okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia) v konaní vedenom pod sp. zn. B3-42Cpr/28/2015 [predtým vedenom pod sp. zn. 42Cpr/28/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“)]. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 12 400 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa antidiskriminačnou žalobou podanou 15. apríla 2015 proti Slovenskej republike (konajúcej prostredníctvom Ministerstva obrany Slovenskej republiky, pozn.) domáha písomného ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy, a to v súvislosti s deklarovávaným núteným požiadanim o skočenie jeho služobného pomeru, okresný súd žalobu rozsudkom č. k. 42Cpr/28/2015-350 zo 6. októbra 2017 v celom rozsahu zamietol a po podaní odvolania Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5CoPr/10/2018-350 z 30. októbra 2020 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, avšak podľa sťažovateľa nebolo v prejednávanej veci ku dňu podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podľa sťažovateľa existencia zbytočných prietáhov v napadnutom konaní spôsobuje aj zásah do jeho práva na spravodlivý proces, ktorého porušenie odvodzuje tiež od zistenia krajského súdu vyjadreného v zrušujúcom uznesení, keď okresný súd nevykonaním sťažovateľom navrhnutých dôkazov nesprávnym procesným postupom porušil jeho procesné práva. Na podklade uvedeného s dôrazom na absenciu skutkovej či právnej zložitosti predmet sporu a s tým súvisiacu prioritizáciu rýchlosti konania a potrebu pričítania obdobia trvania odvolacieho konania na ťarchu okresného súdu sťažovateľ odôvodnil zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

4. Podľa podpredsedu mestského súdu ešte okresný súd postupoval v napadnutom konaní v zmysle právneho názoru krajského súdu, 26. februára 2021 nariadil termín pojednávania a právneho zástupcu sťažovateľa vyzval na oznámenie mien svedkov, ktorých následne vypočul a z dôvodu odchodu sudkyne do dôchodku bol súdny spis 1. marca 2024 pridelený novej zákonnej sudkyňi, ktorá v prípise nachádzajúcom sa v súdnom spise uviedla, že k predchádzajúcemu postupu sa nevie vyjadriť a po naštudovaní veci rozhodne o ďalšom postupe.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

6. Reflektujúc petit ústavnej sťažnosti, ústavný súd akcentuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru obsahuje nielen právo na spravodlivé súdne konanie, ale aj jeho parciálne súčasti, *exempli causa* právo na verejné prerokovanie vecí či prejednanie záležitosti v primeranej lehote, a tak k ústavnoprávnemu prieskumu pristúpil v intenciách sťažnostného návrhu, t. j. posudzoval osobitne porušenie práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivé súdne konanie.

IV.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, čl. 6 ods. 1 dohovoru:

7. Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [(obdobne čl. 38 ods. 2 listiny), to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.] je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

8. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitosť vecí, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

9. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodnutie o antidiskriminačnej žalobe o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných vzťahoch-*in abstracto*, ktorou sa sťažovateľ domáha ochrany svojich namietaných práv v súvislosti s jeho núteným skončením služobného pomeru profesionálneho vojaka na vlastnú žiadosť. Povaha prejednávanej veci si preto vyžaduje zvýšenú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená jeho povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň obrátila osoba so žiadosťou o rozhodnutie (m. m. I. ÚS 19/00, I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07, I. ÚS 320/2018). V nadväznosti na uvedené je súčasne potrebné zdôrazniť, že tzv. antidiskriminačné spory zaradil zákonodarca v rámci kódexu civilného práva do druhej hlavy tretej časti Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) s názvom „*Spory s ochranou slabšej strany*“, čím vyjadril určitú mieru procesnej ochrany vybraných subjektov práva v rámci konania pred všeobecnými súdmi, pričom zvýšená miera „procesných“ osobitostí by sa mala vzhľadom na pracovnoprávny aspekt napadnutého konania prejavíť aj v samotnom postupe mestského súdu (I. ÚS 269/2021).

10. Z hľadiska povahy vecí ústavný súd rezultuje, že antidiskriminačné konania predstavujú bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov (napr. III. ÚS 204/2021, IV. ÚS 72/2022). Vec preto nemožno hodnotiť ako nadmerne právne náročné a podľa obsahu spisového materiálu zatiaľ

ani fakticky zložitú. V správaní sťažovateľa ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by negatívne ovplyvnili dĺžku napadnutého konania.

11. Bez potreby podrobnejších analýz uskutočnených procesných úkonov je pre ústavný súd podstatné, že v napadnutom konaní nie je ani po viac ako deviatich rokoch právoplatne rozhodnuté, po vrátení súdneho spisu z krajského súdu (9. december 2020, pozn.) sa súdne pojednávanie uskutočnilo až 13. apríla 2022, keďže predtým nariadené pojednávania boli zrušené (termín 12. máj 2021 z dôvodu pracovnej neschopnosti zákonnej sudkyne a 21. január 2022 z procesných dôvodov, pozn.) a od 10. februára 2023 sa nevykonalo žiadne ďalšie pojednávanie. Okrem uvedeného sa napadnuté konanie vyznačuje aj nesústredenosťou a kratšími obdobiami nečinnosti. *Exempli causa*, 1) po expedovaní vyjadrenia žalovaného právneho zástupcovi sťažovateľa (23. február 2016, pozn.) bol termín prvého pojednávania (25. november 2016, pozn.) stanovený zákonnou sudkyňou až 22. septembra 2016 a neskôr z dôvodu na strane okresného súdu (praceneschopnosť zákonnej sudkyne, pozn.) zmenený na 10. marec 2017, 2) o návrhu na zmenu žaloby (doručený 6. mája 2021, pozn.) okresný súd rozhodol až uznesením z 1. februára 2022, a to tak, že zmenu žaloby pripustil, a 3) obdobne aj o návrhu sťažovateľa na pribratie osobitného subjektu do konania [§ 95 CSP (doručený 26. októbra 2021, pozn.)] rozhodol okresný súd až uznesením z 28. februára 2022.

12. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (m. m. III. ÚS 446/2018, I. ÚS 449/2022).

13. Pokiaľ ide o presvedčenie sťažovateľa, že zrušenie rozsudku okresného súdu a obdobie odvolacieho konania je potrebné pričítať na jeho ťarchu (bod 3 tohto nálezu, pozn.), ústavný súd rezultuje, že obdobie, počas ktorého sa spisový materiál nachádzal na krajskom súde (podľa súdneho spisu od 27. augusta 2018 do 8. decembra 2020, pozn.), nemožno samo osebe pričítať na vrub nečinnosti alebo neefektívneho postupu okresného súdu, keďže išlo o prvé zrušujúce rozhodnutie, ktorého vydanie v odvolacom konaní predpokladá aj Civilný sporový poriadok. Ústavný súd obvykle zohľadňuje túto skutočnosť v prípadoch, ak by v postupe všeobecných súdov dochádzalo k opakovanému zrušovaniu ich rozhodnutí v odvolacom alebo dovolacom konaní, čo by mohlo viesť k dôvodnosti záveru o neefektívnom alebo nesústredenom postupe súdu nižšieho stupňa (m. m. III. ÚS 196/06, I. ÚS 299/2021, I. ÚS 155/2023, I. ÚS 361/2023), to ale nie je prípad sťažovateľa.

14. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prietahy, ktorými došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.2. K aplikovateľnosti čl. 47 charty v konkrétnych okolnostiach veci:

15. Podľa čl. 51 ods. 1 charty sú ustanovenia charty určené členskými štátom výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Európskej únie. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie sa základné práva zaručené v právnom poriadku Európskej únie uplatnia vo všetkých situáciách, ktoré upravuje právo Európskej únie, avšak nie mimo týchto situácií. Pokiaľ teda určitá právna situácia nepatrí do pôsobnosti práva Európskej únie, nemôžu sa na akty členských štátov vzťahovať ani ustanovenia charty (porov. napr. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 30. 6. 2016 vo veci

C-205/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov proti Vasilemu Tomovi, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci, body 23 a 24, ECLI:EU:C:2016:499, pozri aj II. ÚS 45/2017).

16. Ústavný súd vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 47 charty konštatuje, že v ústavnej sťažnosti absentuje akékoľvek bližšie odôvodnenie, ktoré by malo svedčiť v prospech záveru o porušení označeného práva namietaným postupom mestského súdu. Pritom zo vzájomnej väzby medzi ustanoveniami zákona o ústavnom súde (§ 43 v spojení s § 123 zákona o ústavnom súde) vyplýva povinnosť sťažovateľa označiť základné práva a slobody, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy či iného právneho dokumentu upravujúceho garanciu práv a slobôd, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08, I. ÚS 318/2018), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu a navrhnúť v tejto súvislosti aj dôkazy. Sťažnostná narácia sa obmedzuje len na všeobecné tvrdenia o limitoch pôsobnosti charty. Navyše, sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca nerozlišujú jednotlivé ustanovenia (odseky) čl. 47 charty, keďže v ústavnej sťažnosti neuvádzajú presné označenie niektorého z odsekov tohto článku charty, avšak tieto precizujú viacero samostatných práv.

17. Konanie podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sa vyznačuje bezvýnimčným uplatňovaním dispozičnej zásady, a preto ústavný súd nie je oprávnený „doplňať“ vlastným hodnotením sťažnosti ako celku taký petit sťažnosti, resp. jej odôvodnenie, ktoré nespĺňajú požiadavky kladené na ich kvalitu zákonom o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 357/2017, I. ÚS 521/2020). Reflektujúc pritom východiská Súdneho dvora Európskej únie, keď určenie toho, či sa na vnútroštátnu právnu úpravu vzťahuje „vykonanie práva Európskej únie“ v zmysle čl. 51 ods. 1 charty, sa spomedzi iných kritérií vyžaduje preskúmať, či je jej cieľom vykonanie ustanovenia únieového práva, aká je povaha tejto právnej úpravy a či táto právna úprava sleduje iné ciele než tie, ktoré zahŕňa právo Európskej únie, hoci môže toto právo nepriamo ovplyvniť, ako aj to, či existuje osobitné ustanovenie práva únie v tejto oblasti alebo také, ktoré by ho mohlo ovplyvniť (napr. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 5. 5. 2022 vo veci C-83/20, BPC Lux 2 a i., bod 27, ECLI:EU:C:2022:346) sa o to viac vyžaduje aj náležité odôvodnenie aplikovateľnosti charty. Nedostatok sťažnostnej argumentácie tak aj po preskúmaní predloženého súdneho spisu bráni vysloveniu jednoznačného záveru o prípadnom zásahu do označeného práva podľa čl. 47 charty, a preto ústavný súd tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovел [§ 133 ods. 1 *a contrario* zákona o ústavnom súde (bod 5 výroku tohto nálezu)].

IV.3. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 dohovoru:

18. S prihliadnutím na obsah ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ na základe vlastných tvrdení o existencii zbytočných prietáhov v postupe mestského súdu namieta porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie, ústavný súd poznamenáva, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť konania pred orgánom verejnej moci obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bližšie bod 6 tohto nálezu, pozn.). K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu z týchto dôvodov však napriek tomu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného konania

signalizujú, že v postupe orgánu verejnej moci došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*). *In concreto*, základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže byť porušené v dôsledku existencie zbytočných prietahov v konaní orgánu verejnej moci len za kumulatívneho splnenia, že (i) v rozporovanom konaní ústavný súd zistí a vo svojom rozhodnutí vysloví porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a (ii) intenzita zbytočných prietahov vo svojej podstate znamená úplne zmarenie možnosti poskytnúť efektívnu a účinnú ochranu tým právam účastníka konania, ktorých ochrany sa domáha (III. ÚS 49/04, III. ÚS 348/05, I. ÚS 271/2021), čo sa prednostne predpokladá v niekoľkoročnom, spravidla desiatky rokov trvajúcom konaní, čo však nie je prípad sťažovateľa.

19. S ohľadom na všetky tieto okolnosti ústavný súd uzatvára, že rozsah konštatovaných prietahov nedosiahol intenzitu odmietnutia spravodlivosti, a preto v tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel [§ 133 ods. 1 *a contrario* zákona o ústavnom súde (bod 5 výroku tohto nálezu)].

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

20. Keďže v napadnutom konaní nebolo právoplatné rozhodnuté, ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

21. Sťažovateľ sa domáha, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 12 400 eur. Vzhľadom na konštatovanú činnosť a nesústreďený postup mestského súdu (predtým okresného súdu), uložený príkaz konať, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, majúc na pamäti, že cieľom priznania finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 4 000 eur a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (body 3 a 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

22. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov právneho zastúpenia (bod 4 výroku tohto nálezu) za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2024 (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v sume dvakrát po 343,25 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 13,73 eur, t. j. spolu 713,96 eur [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“)]. Priznanú odmenu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 142,79 eur, pretože aj keď právny zástupca sťažovateľa sám nepreukázal skutočnosť, že je platiteľom tejto nepriamej dane, ústavný súd vlastnou činnosťou a vo verejnosti dostupnom zozname daňových subjektov registrovaných pre DPH vedenom finančnou správou Slovenskej republiky zistil, že právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH.

23. Pokiaľ ide o sťažovateľom požadovanú náhradu trov konania vo výške 11,50 eur, a to za vyhotovenie zaručenej konverzie dohody o plnomocenstve na jeho zastupovanie v konaní podľa čl. 127 ústavy, ústavný súd v prvom rade uvádza, že sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca

neuviedli spôsob, akým dospeli k stanoveniu požadovanej sumy, a to aj napriek tomu, že táto je precizovaná v sadzobníku úhrad za zaručenú konverziu uvedenom v prílohe č. 7 vyhlášky Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky č. 70/2021 Z. z. o zaručenej konverzii v znení neskorších predpisov. Uvedené však nemení nič na tom, že náhradu trov konania za ďalšie podania, ktoré neboli relevantné pre rozhodnutie ústavného súdu, ako aj za ďalšie úkony predstavujúce hotové výdavky a tým aj súčasť režijného paušálu (§ 15 a § 16 vyhlášky), ktorou je aj požadovaná úhrada za zaručenú konverziu, sťažovateľovi ústavný súd nepriznal (bod 5 výroku tohto nálezu, pozn.), pričom dáva do pozornosti, že § 73 zákona o ústavnom súde svojou štruktúrou (vzťah ods. 1 a 3) právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom nestavia do nárokovateľnej polohy (III. ÚS 209/2020, I. ÚS 238/2021, I. ÚS 675/2023, I. ÚS 315/2024).

24. Ako *obiter dictum* a v nadväznosti na opakované doplnenia ústavnej sťažnosti (podania doručené ústavnému súdu 24. júna a 8. augusta 2024, pozn.) v čase po jej predbežnom prerokovaní ústavný súd dôrazne pripomína, že zmeny a doplnenia ústavnej sťažnosti vrátane namietania porušených práv a formulácie svojich požiadaviek nie je možné uskutočňovať bez časového obmedzenia a okrem esenciálnej podmienky včasného podania ústavnej sťažnosti (§ 124 zákona o ústavnom súde) je nutné osobitne percipovať aj druhý temporálny aspekt konania podľa čl. 127 ústavy, ktorý spočíva v okamihu predbežného prerokovania už podanej ústavnej sťažnosti, pretože ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde). *Ipsa facto*, ústavnú sťažnosť možno meniť a dopĺňať len do momentu jej prijatia na ďalšie konanie, pretože ústavný súd v uznesení o prijatí ústavnej sťažnosti presne vymedzí predmet ďalšieho ústavnoprávneho prieskumu, ktorý nie je možné neskôr rozširovať. Z uvedeného dôvodu ústavný súd na doplnenia ústavnej sťažnosti v tomto konaní neprihliadal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu